

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 187

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 813

Περὶ ὁριστικῆς παραχωρήσεως μεταλλείου μεικτῶν θειούχων ἐν τῷ Νομῷ Κιλκὶς εἰς τοὺς α) Κωνσταντῖνον Κωνσταντᾶν, β) Ἰωάννην Λαζίδην, γ) Ἰωάννην Βογόπουλον, δ) Εὐάγγελον Βογόπουλον καὶ ε) Ἀθανάσιον Τάτσην.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ Ν.Δ. 210/1973 «περὶ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος» (ΦΕΚ 277 τ. Α' 5.10.73) ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 180/74 (ΦΕΚ 347 τ. Α' 20.11.1974) καὶ τοῦ Νόμου 274/1976 (ΦΕΚ 50 τ. Α' 6.3.1976) καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἄρθρων 4, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 31 κλπ. τοῦ προϊσχύσαντος Μεταλλευτικοῦ Κώδικος (Π.Δ. τῆς 28.10.1929) «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ Νόμου ΓΦΚΔ/1910, περὶ μεταλλείων κλπ.» (ΦΕΚ 397 τ. Α' τῆς 11.11.1929), ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν, ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ Α.Ν. τῆς 17/31.10.1935 καὶ τοῦ Ν.Δ. 4029/1959 κλπ.

β) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 400/1976 (ΦΕΚ 203/ τ. Α' 3.8.1976) «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 78077/8358/14.12.1977 (ΦΕΚ 1295 τ. Β' 16.12.1977) κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40182/4593/28.6.1978 (ΦΕΚ 585 τ. Β' 30.6.1978) ὁμοίας.

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 14114/30.8.1977 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Κιλκὶς ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3373/7.3.1978 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου, νομίμως δημοσιευθεῖσαν καὶ τοιχοκολληθεῖσαν, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

1. Παραχωροῦμεν εἰς τούς: 1) Κωνσταντῖνον Νικ. Κωνσταντᾶν, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ ποσοστὸν 2/6, 2) Ἰωάννην Σίμου Λαζίδην, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ ποσοστὸν 1/6, 3) Ἰωάννην Βασ. Βογόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ ποσοστὸν 1/6, 4) Εὐάγγελον Διον. Βογόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν, κατὰ ποσοστὸν 1/6 καὶ 5) Ἀθανάσιον Δημ. Τάτσην, κάτοικον Λωζάνης Ἑλβετίας, κατὰ ποσοστὸν 1/6 δικαίωμα μεταλλειοκτησίας, ἤτοι ἀναζητήσεως ἐξορύξεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως μεικτῶν θειούχων καὶ λοιπῶν μεταλλευτικῶν ὀρυκτῶν, πλὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξῃρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων δυνάμει τῶν κειμένων διατάξεων «περὶ Μεταλλείων» ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 24.11.1972 ἀρχικῆς αἰτήσεως τοῦ Δημητρίου Ἀγγελίδου, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Κιλκὶς ἡ ὑπ' ἀριθ. 8591/1973 ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, νομίμως δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 759 τ. Β' τῆς 3.7.1973 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ χώρου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος Σκρᾶ, τοῦ Νομοῦ Κιλκίς, ἐκτάσεως στρεμμάτων 5.500 καὶ ἔχοντος γύρωθεν τὰ ἑξῆς ὅρια:

1) Τ.Σ.Α. κείμενον ἐπὶ τῆς ὁριογραμμῆς τῶν Νομῶν Πέλλης καὶ Κιλκίς, ἀζ/καὶ συν/ναι Χ = —11.470 Ψ' = —16.800 ἐκεῖθεν εἰς

2) Τ.Σ.Β. ἀζ/καὶ συν/ναι Χ = —10.400 Ψ' = —18.700 ἐκεῖθεν εἰς

3) Τ.Σ.Γ. όριον της υπ' αριθ. 4842/73 (ΒΝ 274) Α.Μ.Ε. τελούσης υπό παραχώρησιν, αζ/καί συν/ναι Χ=—9.800 Ψ=—19.740 εκείθεν είς

4) Τ.Σ.Δ. όριον της υπ' αριθ. 4842/73 (ΒΝ 274) Α.Μ.Ε. αζ/καί συν/ναι Χ=—11.900 Ψ=—21.280 εκείθεν είς

5) Τ.Σ.Ε. κείμενον επί της οριογραμμής των Νομών Πέλλης και Κιλκίς αζ/καί συν/ναι Χ=—12.270 Ψ=—21.300 εκείθεν είς

6) Τ.Σ.Ε. κείμενον επί της οριογραμμής των Νομών Πέλλης και Κιλκίς αζ/καί συν/ναι Χ=—12.250 Ψ=—20.150 εκείθεν είς

7) Τ.Σ.Η. κείμενον επί της οριογραμμής των Νομών Πέλλης και Κιλκίς αζ/καί συν/ναι Χ=—11.900 Ψ=—19.000 εκείθεν είς

8) Τ.Σ.Θ. κείμενον επί της οριογραμμής των Νομών Πέλλης και Κιλκίς αζ/καί συν/ναι Χ=—11.520 Ψ=—18030 και εκείθεν είς το αρχικόν σημείον, ως ταύτα καθορίζονται επί του εις τετραπλούν υποβληθέντος σχεδιαγράμματος, διορθωθέντος και θεωρηθέντος υπό του Επιθεωρητού Μεταλλείων Βορείου Ελλάδος.

2. Αι αζιμουθιακαί συντεταγμέναι αναφέρονται εις το κέντρον του φύλλου του Επιτελικού χάρτου «ΓΕΥΓΕΛΗ» κλίμαξ 1:100.000, φ=41° 15', λ=—1° 15'.

3. Το παραχωρούμενον δικαίωμα μεταλλειοκτησίας ισχύει επί μίαν πεντηκονταετίαν, αρχομένην από της δημοσιεύσεως του παρόντος Π.Δ., δυναμένη να παραταθή υπό τας προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 8 του Ν. 274/1976.

Εις τον επί της Βιομηχανίας και Ενεργείας Υφυπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 2 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 814

Περί συστάσεως θέσεων κλάδου ΣΕ2 παρά τω Ταμείω Ασφαλίσεως Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 765/78 «περί μονιμοποιήσεως των εκτάκτων υπαλλήλων των επανελθόντων εις την υπηρεσίαν κατ' εφαρμογήν του Ν. 193/75» (ΦΕΚ 49/5.4.78 τ. Α').

2. Την πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Ασφαλίσεως Επαγγελματιών και Βιοτεχνών της Ελλάδος, διατυπωθείσαν κατά την υπ' αριθ. 830/5.6.78 συνεδρίασιν αυτού.

3. Την υπ' αριθ. Δ. 3676/78 απόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Οικονομικών» (ΦΕΚ 498/1978 τ. Β').

4. Την υπ' αριθ. 834/1978 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών και Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Συνιστώνται εις τον Κλάδον ΣΕ2 Ταξινόμων του Ταμείου Ασφαλίσεως Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος δέκα (10) θέσεις επί βαθμοίς 12ω—8ω, διά τον διορισμόν και ένταξιν υπαλλήλων, επανελθόντων εις την υπηρεσίαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Ν. 193/75.

2. Από του διορισμού των εν τη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου υπαλλήλων, καταργούνται αι υπ' αυτών κατεχόμεναι οργανικαί θέσεις μισθωτού Ιδιωτικού Δικαίου.

Εις τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 2 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — **ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 815

Περί συστάσεως μιας (1) θέσεως Κλάδου ΜΕ1 παρά τω Ταμείω Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 765/78 «περί μονιμοποιήσεως των εκτάκτων υπαλλήλων των επανελθόντων εις την υπηρεσίαν κατ' εφαρμογήν του Ν. 193/75» (ΦΕΚ 49/5.4.78 τ. Α').

2. Την πρότασιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ), διατυπωθείσαν κατά την υπ' αριθ. 26/7.6.78 συνεδρίασιν αυτού.

3. Την υπ' αριθ. Δ. 3676/932/78 απόφασιν του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τους Υφυπουργούς Οικονομικών» (ΦΕΚ 498/78 τ. Β').

4. Την υπ' αριθ. 835/1978 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτάσει των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Κοινωνικών Υπηρεσιών και Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Συνιστάται εις τον Κλάδον ΜΕ1 Διοικητικόν—Λογιστικόν του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως (ΤΕΑΠΟΚΑ) μία (1) θέσις επί βαθμοίς 10ω—6ω διά τον διορισμόν και ένταξιν υπαλλήλου, επανελθόντος εις την υπηρεσίαν κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Ν. 193/1975.

2. Από του διορισμού του εν τη παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου υπαλλήλου, καταργείται η υπ' αυτού κατεχομένη οργανική θέσις μισθωτού Ιδιωτικού Δικαίου.

Εις τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 2 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — **ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 816

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Β.Δ/τος 483/11.6. 1966 «περὶ συστάσεως Ταμείου 'Αρωγῆς 'Υπαλλήλων Πυροσβεστικοῦ Σώματος».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. 2066/52 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου 'Αρωγῆς καὶ 'Υγείας Οἰκον. 'Υπαλλήλων καὶ ἄλλων διατάξεων» ὅπως αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 Ν. 2822/54 (ΦΕΚ. 78 Α'), ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2822/54 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. 2066/52 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου καὶ 'Υγείας Οἰκονομικῶν 'Υπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», κυρώσεως τοῦ Β.Δ. τῆς 22/23 Αὐγούστου 1952 «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου 'Αρωγῆς ἁρμοδιότητος 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων» κλπ.

2. Τὸν Ν. 400/76 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων» (ΦΕΚ 203/76 τ. Α').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ. 3676/932/26.5.1978 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς 'Υφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν» (ΦΕΚ. 438/30.5.1978 τ. Β')».

4. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 113 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π.Δ/τος «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν».

5. Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου 'Αρωγῆς 'Υπαλλήλων Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1439 Φ. 517/8/13.12.1977 ἀναφορᾶς αὐτοῦ.

6. Τὴν γνώμην τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως (ἀριθ. συνεδρ. 17/11.1.78 τῆς ΙΘ' περιόδου).

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 732/78 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, Δημοσίας Τάξεως καὶ 'Υφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

«Ἄρθρον μόνον.

'Εν τέλει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 483/1966 Β.Δ/τος «περὶ συστάσεως Ταμείου 'Αρωγῆς 'Υπαλλήλων Πυροσβεστικοῦ Σώματος» (ΦΕΚ. 120/11.6.66 τ. Α') προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

1. «7. Τὸ παρεχόμενο βοήθημα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν χιλίων (1.000) δραχμῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐξόδου ἀπὸ τὴν 'Υπηρεσία».

2. 'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ — **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΛΚΟΣ**

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 817

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β.Δ. 26/67 «περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ 'Ασφαλιστικῶν Παροχῶν τοῦ Ε.Τ.Ε.Γ.Α.Ε.Μ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ.3866/58 «περὶ κυρώσεως ἀποφάσεων τινων τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Νομοθεσίας καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ 'Επικουρικοῦ Ταμείου 'Εξόδου Γερόντων καὶ 'Ανικάνων 'Εργατῶν Μετάλλου».

2. Τὸν Ν. 400/76 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων» (ΦΕΚ. 203/76 τ. Α').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ3/2087/77 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ 'Υπουργοῦ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν (ΦΕΚ. 1278/6.12.77 τ. Β').

4. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 113 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 544/77 Π. Δ/τος «περὶ 'Οργανισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν» (ΦΕΚ. 178/77 τ. Α'), ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

5. Τὴν γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ 'Επικουρικοῦ Ταμείου 'Εξόδου Γερόντων καὶ 'Ανικάνων 'Εργατῶν Μετάλλου ληφθεῖσαν κατὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ τῆς 13.4.78 καὶ 18.4.78.

6. Τὴν γνώμην τοῦ παρ' ἡμῖν Συμβουλίου Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως (ἀριθ. συνεδρ. 34η/21.6.78 τῆς ΙΘ' περιόδου).

7. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 854/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν 'Υφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Εἰς τὸν δυνάμει τοῦ Β.Δ. 26/67 ἐγκριθέντα Κανονισμὸν 'Ασφαλιστικῶν Παροχῶν τοῦ 'Επικουρικοῦ Ταμείου 'Εξόδου Γερόντων καὶ 'Ανικάνων 'Εργατῶν Μετάλλου ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις :

Ἄρθρον 1.

'Η παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικαθίσταται καὶ προστίθεται ἐν τέλει αὐτοῦ παράγραφος 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«1. 'Ο ἠσφαλισμένος εἰς τὸ Ταμεῖον δικαιοῦται συντάξεως γήρατος, ἂν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἔχει συμπληρώσει τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐπραγματοποίησε εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερομισθίων διὰ τὴν ἀπονομὴν πλήρους συντάξεως λόγῳ γήρατος, συμφώνως πρὸς τὴν ἑκάστοτε ἰσχύουσαν νομοθεσίαν τοῦ ΙΚΑ, ὅπως αὕτη ἔχει διαμορφωθῆ καὶ ἰσχύει διὰ τὸ ΙΚΑ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως».

Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ ἔχοντες ἀποδεδειγμένως τὴν εἰδικότητα τοῦ λεβητοποιοῦ καὶ τοῦ σιδηροχύτου δικαιοῦνται συντάξεως γήρατος ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησαν τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον ἀσφαλίσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου τοὐλάχιστον 2.500 ἡμέρας εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰδικότητας.

'Ομοίως, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω χρονικὰς προϋποθέσεις δικαιοῦνται συντάξεως γήρατος, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ αἱ ἠσφαλισμέναι τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον ἔτυχον συντάξεως γήρατος ἐκ τοῦ φορέως τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως».

«3. 'Ησφαλισμένοι τοῦ Ταμείου, οἱ ὁποῖοι εἶχον πραγματοποιήσει μέχρι τῆς 31.1.67, τὰς κατ' ἄρθρον 2 παράγραφος 1 καὶ 2 τοῦ προϊσχύσαντος τοῦ Β.Δ. 26/67 ΚΑΠ ἀπαιτουμένας χρονικὰς προϋποθέσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔχουν καταβληθῆ πλήρως αἱ ἀναλογοῦσαι εἰσφοραί, καὶ εἶχον συμπληρώσει, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν, τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ προκειμένου περὶ σιδηροχυτῶν καὶ λεβητοποιῶν τὸ 50ον ἔτος, δικαιοῦνται συντάξεως γήρατος, ἀπονεμομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὅταν θὰ ἔχουν συμπληρώση τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον ὅριον ἡλικίας, καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν πραγματοποιήσει εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ἀνὰ 175 ἡμέρας ἐργασίας καθ' ἕκαστον ἔτος, μέχρι τῆς συμπληρώσεώς του».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 2.

1. 'Ο 'Ησφαλισμένος δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐκ τοῦ Ταμείου, ἐὰν διέκοψεν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, τὴν ἀσφαλιζομένην εἰς τὸ Ταμεῖον ἐργασίαν του καὶ ἐπραγματοποίησε μέχρι τῆς ὡς ἄνω διακοπῆς, τοὐλάχιστον 1.500 ἡμέρας εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, ἐκ τῶν ὁποίων 300, κατὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον κατέστη ἀνάπηρος καὶ τῶν προηγουμένων τούτου πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν, ἢ ἐπραγματοποίησε τὸν κατὰ

τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενον χρόνον ἀσφαλίσεως. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου, ὁ ἠσφαλισμένος λογίζεται ὡς ἀνάπηρος, ἐφ' ὅσον ἔτυχε συντάξεως πλήρους ἀναπηρίας ἀπὸ τὸν φορέα τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀσφαλίσεως.

2. Ἐπίσης ὁ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ταμείου, συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονικὰς προϋποθέσεις, ἐφ' ὅσον ἔτυχε ἐκ φορέως τῆς κυρίας αὐτοῦ ἀσφαλίσεως, ἀντιστοίχως, συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἢ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμομένη σύνταξις μερικῆς ἀναπηρίας, ἰσοῦται πρὸς τὸ 75 % τῆς συντάξεως πλήρους ἀναπηρίας, τῆς ὁποίας θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, τὸ δὲ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς ἰσοῦται πρὸ τὸ 50 % τῆς συντάξεως πλήρους ἀναπηρίας.

4. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους συνταξιοδότησις τοῦ ἠσφαλισμένου διαρκεῖ δι' ὅσον χρόνον ἀντιστοίχως, διαρκεῖ ἡ ἐκ τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως συνταξιοδότησις ἢ ἐπιδότησις αὐτοῦ.

5. Εἰς περίπτωσιν διακοπῆς τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους συνταξιοδοτήσεως καὶ ἐπαναχορηγήσεως ταύτης πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς, δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ νέου ἡ προϋπόθεσις τῆς πραγματοποιήσεως τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς νέας ἀναπηρίας πενταετίαν.

6. Ὡς αἰτία τῆς ἀναπηρίας, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ λοιπῶν συνεπειῶν τῆς συνταξιοδοτήσεως, λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως καθοριζομένη.

7. Ἡ σύνταξις λόγῳ πλήρους ἀναπηρίας δύναται αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου νὰ μετατραπῇ εἰς ἰσόβιον τοιαύτην, ἀφ' ἧς οὗτος συνεπλήρωσεν ὡς συνταξιοῦχος τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὅριον ἡλικίας, βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἐδικαιοῦτο συντάξεως γήρατος».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 5 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, νοοῦνται ὡς ἡμέραι ἐργασίας ἐν ἐσφαλίσει αἱ ἑξῆς :

α) αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐντὸς τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν τοῦ Ταμείου ἡμέραι ἀσφαλιστέας εἰς αὐτὸ ἐργασίας, ὑπὸ καθεστὼς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον πιστοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς, ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Ταμείου, ἤτοι τῶν ἐργοδοτικῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τῶν ὑποβαλλομένων εἰς αὐτό, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Β.Δ. 451/72, τῶν ἀτομικῶν ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων καὶ τῶν ἐκθέσεων τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ταμείου ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Β.Δ. 451/72 «περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ ἀσφαλίσεως καὶ εἰσπράξεως εἰσφορῶν τοῦ Ταμείου».

β) αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐντὸς τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν τοῦ Ταμείου, ὑπὸ καθεστὼς προαιρετικῆς ἢ τυπικῆς ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω στοιχείων προκύπτει πλήρης ἐξόφλησις τῶν ἀναλογουσῶν εἰσφορῶν καὶ

γ) ὁ δυνάμει διατάξεως Νόμου προσμετρούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως.

2. Ἠσφαλισμένοι ἀμειβόμενοι διὰ μηνιαίου μισθοῦ, λογίζονται πραγματοποιοῦντες 25 ἡμέρες ἀσφαλίσεως καθ' ἕκαστον μῆνα πλήρους ἀπασχολήσεως.

3. Ἠσφαλισμένοι ἀμειβόμενοι δι' ἡμερομισθίου, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ παρέχοντες ἐν γένει ἐργασίαν εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς ἐργοδότας, δὲν δύνανται νὰ πραγματοποιήσουν περισσοτέρας ἡμέρας ἀσφαλίσεως, ἐκείνων ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ μηνός».

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«1. α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀπονεμομένων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συντάξεων, ὁ ἠσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς μίαν ἐκ τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν.1846/1951, ὡς αἱ κλάσεις αὗται ἑκάστοτε ἰσχύουν.

β) Διὰ τὴν κατάταξιν τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς τὴν προσήκουσαν, πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεώς του, ἀσφαλιστικὴν κλάσιν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομησθίου, τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν οὗτος πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς περιπτώσεως, κατὰ τὰς ἀκολούθους διακρίσεις ἤτοι :

αα) προκειμένου περὶ συντάξεως γήρατος, θανάτου ἠσφαλισμένου καὶ ἀναπηρίας, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα, ἡμερολογιακὰ ἔτη, τ' ἀμέσως προηγούμενα ἐκείνου, καθ' ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις.

Ἄν ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἐπραγματοποίησε ἐντὸς τοῦ ἄνω διαστήματος τοὐλάχιστον, τριακοσίας ἡμέρας ἐργασίας, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ ἀποδοχαὶ ἡμερῶν ἐργασίας τῆς ἀμέσως προγενεστέρας περιόδου, μέχρι συμπληρώσεως συνολικῶς τριακοσίων ἡμερῶν ἐργασίας.

ββ) Κατ' ἐξαίρεσιν, ἄν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν νόσον, καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἡμερομίσθια κατὰ τὸ περὶ οὗ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον τῆς ἡμερομηνίας τοῦ ἀτυχήματος καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ ἡμερομίσθιον τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας.

Εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως ταύτην περίπτωσιν τοῦ ἑνὸς ἡμερομισθίου, ἡ κατάταξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς κλάσιν κατωτέραν τῆς δεκάτης κλάσεως».

«2. Τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμομένης ὑπὸ τοῦ Ταμείου «Βασικῆς» μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἀποτελεῖται :

α) Ἀπὸ τὸ 25 % τοῦ 25πλασίου τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

β) Ἀπὸ προσαύξησιν τοῦ, δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, προκύπτοντος ποσοῦ, λόγῳ «ἀσφαλιστικῆς κλάσεως», ἥτις καθορίζεται εἰς ποσοστὸν 4 %, δι' ἑκάστην κλάσιν, ἄνω ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιστοιχεῖ τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον κατώτατον ἡμερομίσθιον ἀνειδικεύτου ἐργάτου, μέχρι τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν κατατάσσεται κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁ ἠσφαλισμένος καὶ

γ) Ἀπὸ προσαύξησιν τοῦ, δυνάμει τῶν ἐδαφίων α' καὶ β', προκύπτοντος ποσοῦ, λόγῳ «χρόνου ἀσφαλίσεως», ἥτις καθορίζεται εἰς ποσοστὸν 2 % ἀνὰ πεντακοσίας ἡμέρας ἀσφαλίσεως, πέραν τῶν 1.500 συμπεπληρωμένων τοιούτων καὶ μέχρι τῶν 5.000 καὶ εἰς ποσοστὸν 3 % ἀνὰ πεντακοσίας ἡμέρας ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν 5.000 ἡμερῶν τοιαύτης».

«4. α) Εἰς τοὺς συνταξιούχους λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς νόσου καταβάλλεται πρόσθετον εἰδικὸν ἐπίδομα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω κατὰ τὴν παράγραφον 2 ἐδ. α' τοῦ παρόντος προκύπτοντος ποσοῦ, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμητικοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀναπηρίας των, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως ὡς κατωτέρω :

αα) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 66 % - 75 % ἴσον πρὸς 25 %.

ββ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 76 % - 85 % ἴσον πρὸς 35 %.

γγ) Ἐπὶ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἀπὸ 86 % - 100 % ἴσον πρὸς 50 %.

β) Τὸ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδ. α' τοῦ παρόντος ἄρθρου προκῦπτον ποσὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου καταβαλλομένων βασικῶν συντάξεων λόγῳ ἀναπηρίας προσαυξάνεται κατὰ 50 % ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάπηρος εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία). Ὑπὸ τὰς αὐτὰς

προϋποθέσεις ἀπολύτου ἀναπηρίας προσαυξάνεται κατὰ ποσοστὸν 50 % καὶ τὸ προκῦπτον ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν λόγῳ γήρατος συνταξιούχων τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔτυχον τοιούτου ἐπιδόματος ἀπὸ τὸν κύριον φορέα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

γ) Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις προσαυξάνεται κατὰ 50 % καὶ τὸ προκῦπτον ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν μελῶν οἰκογενείας ἀποβιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ δὴ ἄνευ μειώσεώς τινος τῶν προκυπτόντων ποσῶν τῶν συντάξεων τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἑτέρων μελῶν οἰκογενείας.

δ) Εἰς τοὺς λόγῳ φυματιώσεως συνταξιούχους καταβάλλεται τὸ καθοριζόμενον, διὰ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν εἰδικῶν διατάξεων ἐπίδομα ἀεροθεραπείας».

Ἄρθρον 6.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 10 προστίθεται παρ. 3 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου, λογίζεται ὡς τριετὴς ἀσφάλισις ἡ πραγματοποίησις 750 τοὐλάχιστον ἡμερομισθίων ἐν ἀσφαλίσει».

Ἄρθρον 7.

Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγνώρισις τοῦ περὶ οὗ αὕτη χρόνου, χωρεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἡ ὁποία δέον νὰ ὑποβάλλεται ἀνυπερθέτως μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως αἰτήσεως».

Ἄρθρον 8.

Αἱ παράγρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντικαθίστανται καὶ προστίθεται ἐν τέλει αὐτοῦ παράγρ. 5, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

«1. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται : α) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας, ἀφ' ἧς, μετὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προϋποθέσεων ὁ ἠσφαλισμένος διέκοψεν τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἡ καταβλητέα εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σύνταξις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου, γ) ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου, ἡ καταβλητέα εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του σύνταξις ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τοῦ θανάτου μηνός. Σύνταξις ἀναπηρίας ἢ θανάτου, οὐδέποτε δύναται ν' ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ δωδεκαμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως».

«2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήγει πάντοτε εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου ἐπὶ δὲ συνταξιοδοτουμένης χήρας ἢ χήρου εἰς τέλος τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐτελέσθη νέος γάμος.

Ἡ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον συνταξιοδοτουμένη χήρα (καὶ μόνον αὕτη) δικαιοῦται νὰ λάβῃ κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς συντάξεώς της, ἐφ' ἅπαξ βοήθημα, ἰσούμενον πρὸς δώδεκα μηνιαίας συντάξεις αὐτῆς».

«4. Τὸ ἀνωτέρω ὅριον τοῦ 18ου ἔτους, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων τοῦ 30οῦ, δὲν ἰσχύει :

α) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ, προγονοῦ, ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, τῆς ἀνικανότητός των προκυπτούσης ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς ἀντιστοίχου ἀποφάσεως τοῦ φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

β) Προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ μὴ συμπληρώσαντος τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐφ' ὅσον οὗτος συνεχίζει τὴν μόρφωσίν του εἰς Σχολὰς Γενικῆς ἢ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν ἀσκεῖ βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα».

«5. Ὁσάκις διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως, εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, εἴτε κατὰ τὰς διατάξεις προϊσχύσαντος τοιούτου, προσμετρεῖται, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου, κατὰ περίπτωσιν, ἐλαχίστου χρόνου ἀσφαλίσεως, χρόνος ἀπασχολήσεως, ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ὁποίου, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις, βαρύνει τὸν ἠσφαλισμένον ἀτομικῶς, ἡ σύνταξις ἄρχεται πάντοτε ἀπὸ τῆς ἑπομένης, τῆς πλήρους ταμειακῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων διὰ τὴν ἐξαγορὰν καὶ ἀναγνώρισιν, ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν, ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἠσφαλισμένου».

Ἄρθρον 9.

Ἡ παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«3. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος ἐκτίῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερείας μεγαλυτέραν τῶν ἕξ (6) μηνῶν, ἐφ' ὅσον χρόνον ἐκτίει ταύτην. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἅτινα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν, ταῦτα δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀπόληψιν συντάξεως, ἥτις θὰ κατεβάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος τοῦ Ταμείου, ἀποκερδαίνῃ μηνιαίως ἐξ οἱασδήποτε ἐξηρτημένης ἐργασίας, καθαρὸν εἰσόδημα ὑπερβαῖνον τὸ τριακονταπενταπλάσιον (35) τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἀνεξαρτήτως τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος τὸ ὁποῖον διέπει τὸ συνταξιοδοτικὸν αὐτοῦ δικαίωμα».

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Τά, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, δικαιολογητικά, καθορίζονται διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τινων ἡ ἁρμοδία Ὑπηρεσία Παροχῶν τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμελλητὶ τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἡ περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον, ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον ἐντὸς 15θημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς τους.

Κατὰ τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. δικαιοῦται ὁ αἰτῶν ν' ἀσκήσῃ ἐντὸς 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ἅπαξ, αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ταύτης, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀπορρίπτεται, ὡς ἀπαράδεκτος ἐφ' ὅσον δὲν μνημονεύεται ρητῶς ἐν αὐτῇ :

α) Ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ.

β) Νέα πραγματικὰ περιστατικὰ ἢ νέοι νομικοὶ λόγοι, μηδόλως τεθέντες ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως ἢ ληφθέντες ὑπ' ὄψιν ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. Ἐκπρόθεσμος αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἢ δευτέρα τοιαύτη αἴτησις, ἐρευνᾶται πάντοτε ὡς νέα αἴτησις, διώκουσα, τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιώματος ἄνευ ἀναδρομῆς».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Β.Δ. 26/67 καταργεῖται.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(6)

'Αριθμὸς 'Αποφάσεως 825.

Περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὸν ἀσπάραγγον.

('Απόσπασμα περιληπτικῶν πρακτικῶν τῆς 115ης Συνεδριάσεως τῆς 13ης 'Οκτωβρίου 1978).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

'Η Οἰκονομικὴ 'Επιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 131/74 περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικὴν κ.λπ. παραγωγήν.
3. Σχετικὴν εἰσήγησιν τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.
4. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως :

1. 'Εγκρίνει τὴν καταβολὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πρὸς τὰς Γεωργικὰς Βιομηχανίας, ἀνερχομένης εἰς δραχμὰς ἕξ (6) δι' ἕκαστον ἀγορασθὲν καὶ κονσερβοποιηθὲν χιλιόγραμμον ἀσπάραγγου ἐσοδείας ἔτους 1978, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ηὐξημένων ἐξόδων συγκεντρώσεως καὶ κονσερβοποιήσεως τῆς πρώτης ὕλης.
2. Διὰ νὰ τύχουν τῆς ἀνωτέρω ἐνισχύσεως αἱ Γεωργικαὶ Βιομηχανίαι θὰ πρέπει νὰ ἔχουν καταβάλει εἰς τοὺς παραγωγούς, τὴν κατωτάτην τιμὴν ἀγορᾶς τῶν 22 δραχμῶν δι' ἕκαστον χιλιογρ. ἀσπάραγγου.
3. 'Η ἐνίσχυσις αὐτὴ ἀφορᾷ μόνον τὴν ἀγορασθεῖσαν καὶ κονσερβοποιηθεῖσαν ἀπὸ τὰς Γεωργικὰς Βιομηχανίας ποσότητα ἀσπάραγγου, ἐνῶ δι' ὅσην ποσότητα ἐξήχθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς νωπή, οὐδεμία ἐνίσχυσις δίδεται.
4. 'Η συνολικὴ δαπάνη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 1.800.000 δραχμῶν, θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὰς πιστώσεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ τὰς ὑπὸ Κ.Α. 2199 (Φ. 40-210), αἱ ὁποῖαι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ αὐξηθοῦν διὰ μεταφορᾶς ἰσοπόσου πιστώσεως ἀπὸ τὸ προβλεφθὲν ἀποθεματικὸν εἰς τὸν Κ.Α. 2139.

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο Πρόεδρος Τὰ Μέλη

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1978

'Ακριβὲς ἀντίγραφον
'Ο Γραμματεὺς
Γ. ΒΛΑΧΟΣ

(7)

'Αριθμὸς 'Αποφάσεως 826.

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἐξαγομένου σαρωθροχόρτου περιοχῆς Ἕβρου.

('Απόσπασμα περιληπτικῶν πρακτικῶν τῆς 115ης συνεδριάσεως τῆς 13ης 'Οκτωβρίου 1978).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

'Η Οἰκονομικὴ 'Επιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 131/74 «περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικὴν κ.λπ. παραγωγήν».
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 122411/1.9.78 εἰσήγησιν τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.
4. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως :

1. 'Εγκρίνει τὴν καταβολὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς σαρωθροχόρτου ἐσοδειῶν 1976 καὶ 1977, ὕψους 5 δρχ./χιλ. ἐπεξειργασμένου ἐξαγομένου προϊόντος καὶ μέχρι 1.000 τόννους. 'Η ἐνίσχυσις θὰ καταβάλεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἐξαγωγεῖς θὰ ἔχουν ἀγοράση τὸ ἀνεπεξέργαστον προϊόν, εἰς τὴν τιμὴν τῶν 20 δρχ./χιλ. τὸ ὀλιγώτερον, ἀπὸ τοὺς παραγωγούς.
2. 'Η δαπάνη, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 5.000.000 δρχ. θὰ βαρύνη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας, χρήσεως 1978, ὑπὸ Κ.Α. 2139.
3. Τὰ δικαιολογητικὰ καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῆς ἐνισχύσεως θὰ καθορισθοῦν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.
4. Αἱ λεπτομέρειαι σχετικῶς πρὸς τὴν πληρεστέραν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης θὰ καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας.

'Η παροῦσα, ἥτις ἰσχύει ἀπὸ 1.1.78 μέχρι 31.12.78, δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο Πρόεδρος Τὰ Μέλη

'Εν 'Αθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1978

'Ακριβὲς ἀντίγραφον
'Ο Γραμματεὺς
Γ. ΒΛΑΧΟΣ

(8)

'Αριθμὸς 'Αποφάσεως 831.

Περὶ λήψεως μέτρων προστασίας ξηρῶν σύκων ἐσοδείας 1978.

('Απόσπασμα περιληπτικῶν πρακτικῶν τῆς 115ης συνεδριάσεως τῆς 13ης 'Οκτωβρίου 1978).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

'Η Οἰκονομικὴ 'Επιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 131/74 «περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς τὴν γεωργικὴν κ.λπ. παραγωγήν».
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 131882/20.9.1978 εἰσήγησιν τῶν 'Υπουργῶν Γεωργίας, 'Εμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν.
4. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς διεξοδικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως :

1. Καθορίζει τὰ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς παραγωγῆς ξηρῶν σύκων ἐσοδείας 1978, ὡς ἑξῆς :
2. 'Ορίζεται ἡ ἐλευθέρα ἀγορὰ τοῦ προϊόντος ἀπὸ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον (ἰδιωτικὸν καὶ ΣΥΚΙΚΗ), μὲ ἐλαχίστους τιμὰς παραγωγοῦ 25,00 δρχ./χιλγ. διὰ τὸν παραγωγικὸν τύπον σύκων Α' ποιότητος, 22,00 δρχ./χιλγρ. διὰ τὸν τύπον Β' καὶ 20,00 δρχ./χλγρ. διὰ τὸν τύπον Γ', μὲ παράλληλον παράδοσιν ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς σύκων εἰς τὴν ΣΥΚΙΚΗ διὰ λογαριασμόν των πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, μέσῳ τῶν φορέων τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου, πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ διατίθενται αὐτὰ μὲ προχείρους πλειοδοτικοὺς διαγωνισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ διενεργοῦνται ἀπὸ τριμερῆ 'Επιτροπὴν ἐξ ἐκπροσώπων τῆς ΣΥΚΙΚΗΣ, τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ 'Υπουργείου 'Εμπορίου σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐπίτευξις τῆς καλυτέρας δυνατῆς τιμῆς διὰ τοὺς παραγωγούς.
3. 'Η ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνει οἱανδήποτε ποσότητα σύκων ποὺ θὰ προσκομίζεται εἰς αὐτήν, προαιρετικῶς καὶ θὰ προορίζεται δι' ἐξαγωγὴν (τῶν περιοχῶν Μεσσηνίας, Λακωνίας, 'Αρκαδίας, Λέσβου καὶ Εὐβοίας) καὶ θὰ χορηγῇ ὡς προκαταβολὴν διὰ τὰ σύκα Α' παραγωγικοῦ τύπου 25.00 δρχ./χλγρ. διὰ τὰ Β' παραγωγικοῦ τύπου 22,00 δρχ./χλγρ. καὶ διὰ τὰ Γ' 20,00 δρχ./χλγρ.

Τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν δικαιοῦνται οἱ παραγωγοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ προσκομίζουν εἰς τὴν ΣΥΚΙΚΗΝ τὰ δελτία τῶν σύκων των ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

Οἱ παραγωγοὶ ποὺ θὰ παραδίδουν τὰ δελτία των 20-30 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκδοσίν των, θὰ εἰσπράττουν προκαταβολὴν κατὰ δύο δραχμὰς ὀλιγώτερον κατὰ χιλιόγραμμον διὰ ἕκαστον παραγωγικὸν τύπον καὶ οἱ παραγωγοὶ ποὺ θὰ παραδίδουν τὰ δελτία των μετὰ 31 ἡμέρας καὶ τὸ ἀργότερον μέχρι 31.12.78, θὰ λαμβάνουν ἀντιστοίχως τέσσαρας δραχμὰς ὀλιγώτερον.

4. Ἡ ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνει οἱανδήποτε προαιρετικῶς προσκομιζομένην εἰς αὐτήν, ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς τῆς παραγράφου (3), ποσότητα τῆς εἰδικῆς κατηγορίας ἀποσύκων καὶ μέχρι συνολικῆς ποσότητος 500 τόννων καὶ θὰ καταβάλη εἰς τοὺς παραγωγοὺς ὡς προκαταβολὴν 15 δρχ./χλγρ.

5. Ἐγκρίνει τὴν χορήγησιν προσθέτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πρὸς τοὺς παραγωγοὺς ποὺ παραδίδουν, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω εἰς τοὺς φορεῖς τῆς ἐξαγωγῆς ἢ διὰ λογαριασμόν των εἰς τὴν ΣΥΚΙΚΗΝ, ξηρὰ σῦκα πρὸς ἐξαγωγὴν ἐκ 3,50 δρχ. δι' ἕκαστον χιλγρ. τοῦ Α' παραγωγικοῦ τύπου, 3 δρχ./χιλγρ. τοῦ Β' καὶ 2,5 δρχ./χλγρ. τοῦ Γ' παραγωγικοῦ τύπου ὡς καὶ τοῦ τύπου τῆς εἰδικῆς κατηγορίας ἀποσύκων.

6. Ἐγκρίνει τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς συκοπαραγωγούς, εἰσοδηματικῆς ἐνισχύσεως ἐκ μιᾶς δραχμῆς δι' ἕκαστον χλγρ. ἀποσύκων ἐσοδείας 1978 τὸ ὁποῖον θὰ παραδίδεται εἰς τὴν ΣΥΚΙΚΗΝ διὰ λογαριασμόν των πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν, διὰ τὴν μερικὴν κάλυψιν τῶν ηὐξημένων δαπανῶν διαχειρίσεως καὶ παραδόσεώς των. Τῆς ἐνισχύσεως αὐτῆς ἀποκλείονται τὰ ἀπόσυκα τῆς εἰδικῆς κατηγορίας.

7. Ἡ ἐπὶ πλέον διαφορά, ἡ ὁποία δύναται νὰ προκύψη ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῶν σύκων ποὺ θὰ παραλάβη ἡ ΣΥΚΙΚΗ, μετὰ ἀπὸ ἀφαίρεσιν ποσοῦ 0,30 δρχ./χλγρ. διὰ τὰς δαπάνας συγκεντρώσεως καὶ διαθέσεως ὡς καὶ προμήθειαν τῆς ΣΥΚΙΚΗΣ, θὰ καταβληθῆ εἰς τοὺς παραγωγοὺς κατὰ τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν καὶ μέχρι 31 Μαρτίου 1979 τὸ ἀργότερον.

8. Πρὸς κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν ἐγκρίνει τὴν διάθεσιν 45.896.000 δρχ. ἐκ τῶν ἐγκεκριμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πιστώσεων.

9. Παρέχει τὴν σύμφωνον αὐτῆς γνώμην διὰ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως ἁρμοδίως, ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ΣΥΚΙΚΗΣ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 150.000.000 δρχ. διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν συμφώνως πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπόφασιν.

10. Ἡ ΣΥΚΙΚΗ θὰ παραλαμβάνη καὶ θὰ διαθέτη, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, τὰ σῦκα διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν καὶ θὰ ἐνεργῆ ὡς ἐντολοδόχος αὐτῶν καὶ εὐθύνεται ἔναντι αὐτῶν διὰ πᾶσαν ἀδικαιολόγητον ζημίαν προερχομένην ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ προϊόντος.

11. Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ὅπως εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν καλύπτονται αἱ ἐξαγωγικαὶ ἀνάγκαι εἰς σῦκα Α' ἐμπορικοῦ τύπου, λόγῳ μειωμένης παραγωγῆς αὐτῶν, νὰ καθορίζει δι' ἀποφάσεώς του τὴν ποσότητα σύκων Β' ἐμπορικοῦ τύπου, ὡς καὶ τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διὰ τὴν δημιουργίαν ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους σύκων Α' ἐμπορικοῦ τύπου ἐκ τοῦ Β' παραγωγικοῦ τύπου.

12. Ἀναθέτει εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου τὴν ρύθμισιν παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον ἤθελε προκύψη κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος Τὰ Μέλη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1978

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. ΒΛΑΧΟΣ

(9)

Ἀριθμὸς Ἀποφάσεως 835.

Περὶ καταβολῆς συμπληρωματικοῦ τιμήματος ἐπὶ ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977, προερχομένων ἐξ ἀντικαταστάσεως ποικιλιῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

(Ἀπόσπασμα περιληπτικῶν πρακτικῶν τῆς 115ης συνεδριάσεως τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1978).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».
2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3758/1957 «περὶ ἱδρύσεως Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ».
3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 131/74 «περὶ παροχῆς οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων κ.λπ.».
4. Τὰς παραγράφους 18, 19 καὶ 20 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 433/1970 Πράξεως ΚΕΚ, ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1531/1971, 326366/3579/242/1972, 735/1973, 6390/1975 ἀποφάσεις «περὶ προγραμματισμοῦ καπνοκαλλιεργείας».
5. Τὸ ὑπ' ἀριθ. Φ. 503/5/Β.2372/29.6.78 ἔγγραφον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ (ΕΟΚ).
6. Σχετικὴν κοινὴν εἰσήγησιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐμπορίου (Ε4/5861/1978).
7. Τὴν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως :

1. Ἐγκρίνει τὴν καταβολὴν συμπληρωματικοῦ τιμήματος εἰς παραγωγοὺς ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977, οἵτινες ἀντικατέστησαν, βάσει τῶν ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1971 καὶ ἐφεξῆς τὴν ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένην ποικιλίαν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

2. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ, ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβλεπομένου συμπληρωματικοῦ τιμήματος, καθορίζει τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν :

α) Ἡ προκύπτουσα, ἀπὸ τὰ ἐκτιμητήρια τοῦ ΕΟΚ, μέση τιμὴ ἀσφαλείας ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977, χωρίων ἢ παραγωγῶν, περὶ ὧν αἱ ὡς ἄνω πράξεις καὶ ἀποφάσεις, λαμβανομένη κατὰ Ἐφορίαν Καπνοῦ ἢ ὁμάδα χωρίων, ἀποκαθίσταται διὰ τοῦ καταβληθησομένου συμπληρωματικοῦ τιμήματος εἰς τὴν διαμορφουμένην ἀντιστοίχως μέσην τιμὴν ἀσφαλείας καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τῆς προηγουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐσοδείας 1970, 1971, 1972, 1973 καὶ 1975 συνυπολογιζομένων καὶ τῶν χορηγηθεισῶν ἐν τῷ μεταξὺ προσαυξήσεων βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 450/1971 Πράξεως ΚΕΚ, ὑπ' ἀριθ. 43126/3731/543/1973 ἀποφάσεως Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπ' ἀριθ. 1041/1974, ΣΦ. 2290/1975, ΣΦ. 2627/1975, ΣΦ. 3913/1976 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ ὑπ' ἀριθ. 464/1977, 721/1978 ἀποφάσεων Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

β) Τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς προηγουμένης ὑποπαραγράφου ποσὸν δραχμῶν, ἀναγόμενον εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς μέσης τιμῆς ἐκτιμητηρίου ἐξαγωγίμων Καπνῶν ἐσοδείας 1977 κατ' Ἐφορίαν Καπνοῦ ἢ ὁμάδα χωρίων, ἐκφράζει τὸν συντελεστὴν συμπληρωματικοῦ τιμήματος.

3. Τὸ καταβληθησόμενον, εἰς ἕνα ἕκαστον παραγωγόν, συμπληρωματικὸν τίμημα θέλει ὑπολογισθῆ, βάσει τοῦ προσδιορισθέντος ὡς ἄνω συντελεστοῦ-ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἥτις προκύπτει ὡς γινόμενον τῆς τιμῆς ἐκτιμητηρίου του ἐπὶ τὴν πωληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ποσότητα ἐξαγωγίμων καπνῶν, λαμβανομένην κατ' ἀνώτατον ὅριον :

α) Ἴσην πρὸς τὸ δικαίωμα παραγωγῆς καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τοῦ προηγουμένου τῆς ἀντικαταστάσεως ἔτους 1970, 1971, 1972 καὶ 1973 προκειμένου περὶ παραγωγῶν περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 433/1970 Πρᾶξις ΚΕΚ, τῶν ὑπ' ἀριθ. 1531/1971 καὶ 326366/3579/1242/1972 ἀποφάσεων Ὑπουργ. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ 735/1973 ἀποφάσεως Ὑπουργ. Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.

β) Ἴσην πρὸς τὸ δικαίωμα παραγωγῆς καπνῶν ἐσωτ. καταναλώσεως τοῦ προηγουμένου τῆς ἀντικαταστάσεως ἔτους 1975, προσηυξημένου κατὰ 35 %, προκειμένου περὶ παραγωγῶν περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 6390/1975 ἀπόφασις Ὑπουργ. Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων α' καὶ β' ὁριζομένην ποσότητα καπνῶν, δὲν καταβάλλεται ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 764/5.7.78 ἀποφάσεως εἰσοδηματικὴ ἐνίσχυσις ἐπὶ ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977.

4. Τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης προβλεπόμενον συμπληρωματικὸν τίμημα δὲν καταβάλλεται διὰ ποσότητα καπνοῦ πωληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ, πέραν τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένης. Διὰ τὴν μὴ δικαιουμένην συμπληρωματικοῦ τιμήματος ποσότητα καπνοῦ, καταβληθήσεται ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 764/5.7.78 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰσοδηματικὴ ἐνίσχυσις.

Ἐπίσης συμπληρωματικὸν τίμημα δὲν καταβάλλεται διὰ ποσότητα καπνῶν ἐξαγορασθέντων ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Καπνοῦ βάσει τῆς παραγράφου 7α τῆς ὑπ' ἀριθ. 679/78 ἀποφάσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Συμπληρωματικὸν τίμημα καταβληθήσεται καὶ εἰς παραγωγοὺς ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977, οἱ ὁποῖοι, δικαιούμενοι ἀδείας καλλιεργείας καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τὸ προηγούμενον ἔτος τῆς ἐπιβληθείσης ἢ ἐπιτραπείσης ἀντικαταστάσεως καπνῶν τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας δι' ἐξαγωγίμων, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ καλλιεργήσουν ἐπὶ ἓν μέχρι καὶ τρία πρὸ τοῦ 1977 συνεχῆ ἔτη, λόγῳ στρατεύσεως ἢ ἀσθενείας τῶν ἰδίων ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας των.

Ἡ στράτευσις ἢ ἡ ἀσθένεια ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου ἢ βεβαιώσεως τοῦ Δ/ντοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐνοσηλεύθη ὁ ἐνδιαφερόμενος ἢ τοῦ Ἰατροῦ Ἀγροτικῶν Ἰατρείων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης παραγράφου χωρεῖ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν προηγουμένων παραγράφων 3 καὶ 4.

6. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ, βάσει τῆς παρούσης, προκύπτων συντελεστὴς συμπληρωματικοῦ τιμήματος εἶναι μικρότερος τοῦ, διὰ τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ ποικιλίαν, συντελεστοῦ εἰσοδηματικῆς ἐνισχύσεως-Ἀπόφασις Οἰκον. Ἐπιτροπῆς 764/5.7.78 διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ τιμήματος λαμβάνεται ὡς βάσις ὁ δεύτερος ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ μεγαλύτερος τῶν συντελεστῶν.

7. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὁριζομένων, ἀνατίθεται εἰς :

α) Τὸν Ἐθνικὸν Ὀργανισμὸν Καπνοῦ, ὁ καθορισμὸς τῶν συντελεστῶν συμπληρωματικοῦ τιμήματος κατ' Ἐφορίαν Καπνοῦ ἢ Ὁμάδα χωρίων καὶ ποικιλίαν.

β) Τὰς οἰκείας Ἐφορίας Καπνοῦ, ἡ σύνταξις πινάκων τῶν δικαιούχων παραγωγῶν μὲ τὸ καταβληθησόμενον εἰς ἕνα ἕκαστον τούτων ποσόν.

γ) Τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ καταβολὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ συμπληρωματικοῦ τιμήματος.

8. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ, ὑπὸ τῆς παρούσης προβλεπομένου, συμπληρωματικοῦ τιμήματος, ἐγκρίνει τὴν διάθεσιν ποσοῦ τεσσαράκοντα τεσσάρων ἑκατομμυρίων (44.000.000) δρχ., αὐξανομένης πρὸς τοῦτο τῆς πιστώσεως τοῦ Κ.Α. 2113 Φ. 40-210 τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας ἔτους 1978, κατὰ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσόν, διὰ μεταφορᾶς πιστώσεων ἐξ ἑτέρων λογαριασμῶν.

9. Ἡ διάθεσις τοῦ ἐν παραγράφῳ 8 τῆς παρούσης ὁριζομένου κονδυλίου θέλει πραγματοποιηθῇ δι' ἐκδόσεως ἀναλόγων ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκδοθησομένων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεουμένης εἰς τὴν τήρησιν παρὰ τῷ Κεντρικῷ καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασι αὐτῆς ἰδιαιτέρου ἀτόκου λογ/σμοῦ.

Πρὸς τοῦτο, θέλει καταβληθῆ ἐκ τῆς ὡς ἄνω πιστώσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀμοιβὴ εἰς ποσοστὸν ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 %) ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν πληρωμῶν, τῶν καθοριζομένων διὰ τῆς παρούσης, ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 214/1/11.10.67 σχετικὴ ἀπόφασις τῆς ΕΣΟΠ καθορίζει.

10. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ὡς ἄνω συμπληρωματικοῦ τιμήματος ἐπὶ ἐξαγωγίμων καπνῶν ἐσοδείας 1977 ἰσχύει ἀναλόγως ἡ ὑπ' ἀριθ. 10115/460/12.1.68 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

11. Ζητήματα ἀνακύπτοντα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς ταύτης, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ΕΟΚ.

Ἡ παροῦσα, ἰσχύουσα ἀπὸ σήμερον, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ Μέλη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1978

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ὁ Γραμματεὺς
Γ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ